

അമേരിക്കൻ കഥകൾ

മിനികഥകൾ

മുപ്പത്തി ഒൻപത്

ജോയിക്കുട്ടി, ഡിട്രോയിറ്റ്

അന്നച്ചി, കന്നമ്മ പറഞ്ഞ വാക്യത്തെ പിടിച്ചു കൊണ്ട്, മുൻ കഥയുടെ തുടർച്ചയായിട്ടാണ് ഇപ്പോൾ പറയുന്നത്: സ്വന്തം ഭാര്യയെ പരിപൂർണ്ണമായി സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കഴിവില്ലാതെ ഭർത്താവ് എന്നു പറഞ്ഞ നടക്കേണ്ടതുണ്ടോ? വളരെ പുരാതന കാലത്ത് വളരെ ബാല്യകാലത്ത് ഒരു പെണ്ണിനെ കെട്ടിക്കൊണ്ട് വന്നിട്ട് ഒരടിമയേപോലെ, അമ്മായിഅമ്മയുടെ ശകാരങ്ങളും കേട്ട് ഒരു വേലക്കാരിയേപോലെ ആ വീട്ടിലെ എല്ലാ പണികളും ചെയ്ത് ജീവിച്ച ശേഷം ഭർത്താവിന്റെ കാമപുരണത്തിനു വേണ്ടി ജീവിക്കുന്ന ബലി മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന പെണ്ണുങ്ങളെ ഇന്ന് കിട്ടത്തില്ല. ആ പഴയ സ്ത്രീകളോട് ചോദിച്ചാൽ, ഓ എന്തോന്നു സുഖം? അച്ചായൻ സന്തോഷമായി; വീട്ടിൽ സമാധനമായി. അതിനപ്പുറം അവർക്കറിയില്ലായിരുന്നു. ഇന്ന് പുരുഷൻ കാമപുരണം കിട്ടാതെ അത് അടക്കി പിടിച്ചിരുന്ന് ഹൃദ്രോഗിയായി, ഹൃദയസ്തംഭനം മൂലം മരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണം അമേരിക്കയിൽ നിരവധിയാണ്. അമേരിക്കയിൽ നല്ല ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഭർത്താവായി തുടര ശമ്പളം വാങ്ങുന്ന ഒരു പുരുഷൻ അനുഭവിക്കുന്ന മാനസിക പീഡകൾ നിരവധിയാണ്. ഉത്തമ പുരുഷനേ സരികളായി ജീവിക്കുന്ന ഇവരുടെ ലൈംഗിക അരാജകത്വം ആരോടു പറയാനാണ്? എങ്ങനെ പരിഹരിക്കാനാണ്?

സഖരിയായുടെ ജീവിതത്തിൽ വന്ന മാറ്റം അവനു പോലും വിശ്വസിക്കാൻ പറ്റാതില്ല. കേരളത്തിൽ വെച്ച് ഒരു കാപ്പി ഉണ്ടാക്കി കുടിക്കാൻ പോലും അറിയാതിരുന്ന അവൻ ഇപ്പോൾ പാചക കലയിൽ മിടുക്കനായി. കേരളത്തിൽ കാലത്ത് വളരെ വൈകി എഴുന്നേറ്റിരുന്ന അവൻ ഇപ്പോൾ അതിരാവിലെ എഴുന്നേൽക്കാൻ യാതൊരു മടിയുമില്ല. കേരളത്തിൽ വെച്ച് വലിയ മടിയനായിരുന്ന അവൻ ഇപ്പോൾ നല്ല ഉത്സാഹിയും പരിശ്രമശീലനും ആക്കി തീർത്തു.

കന്നമ്മയുടെ മരണ ശേഷം അവൾക്കുണ്ടായിരുന്ന സമ്പാദ്യം സഖരിയായുടെ പേക്കാണ് എഴുതി വെച്ചത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്നച്ചിയുടെ പേക്ക് കൊടുക്കാനായിരുന്നു അവൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതെങ്കിലും, അന്നച്ചിക്കുതന്നെ വേണ്ടായെന്ന് നിബന്ധനയായി പറഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ്, കന്നമ്മ അങ്ങിനെ ചെയ്തത്. അവളുടെ സഹോദരങ്ങൾ പതിനാലു പേർ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവർക്കൊക്കെ കൊടുക്കാൻ അവൾക്ക് മനസ്സ് വന്നില്ല. “നന്ദിയില്ലാത്ത നായിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ പെട്ടതെന്നാണ് അവരെപ്പറ്റി അവൾ പറയുന്നത്. അവളുടെ മരണത്തിനോ, മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങൾക്കോ അവൻ പോയില്ല. അപ്രതീക്ഷിതമായി അവൻ ആ തുക കിട്ടിയപ്പോൾ, അവൻ ഒരു കൊച്ചു കുഞ്ഞിനേപ്പോലെ കരഞ്ഞു പോയി. സ്വസ്ഥ നിബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അവൻ അത് സ്വീകരിച്ചത്.

അവനും സ്വസ്ഥനും വിവാഹം കഴിക്കാതെ ബോയിഫ്രണ്ട്സും ഗേൾഫ്രണ്ട്സുമായി മരണം വരെ കഴിയാനായിരുന്ന ആദ്യം ഉദ്ദേശിച്ചതെങ്കിലും, പിന്നീട് ആ തീരുമാനം തിരുത്തി. ഭാര്യ ഭർത്താക്കന്മാരായി ജീവിച്ചാൽ വഷ്ണത്തിലൊരിക്കൽ കരം കൊടുക്കുമ്പോൾ വലിയ നേട്ടം ഉണ്ടാകുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയപ്പോൾ തീരുമാനങ്ങൾക്കു വ്യതിയാനം വരുത്തി. അമേരിക്കയിൽ അങ്ങിനെ ആജീവനാന്തം ജീവിക്കുന്നവർ നിരവധി. അങ്ങിനെ ജീവിക്കുന്നവർക്ക് മക്കൾ ഉണ്ടായാലും യാതൊരു കഴപ്പുമില്ല. ചിലർ വിവാഹം കഴിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ മക്കളുമാണിപ്പോൾ വിവാഹത്തിൽ പങ്കു ചേരുന്നത്. കേരളത്തിലേയും അമേരിക്കയിലേയും സംസ്കാരം തമ്മിൽ അജഗജാന്തരം ഉണ്ട്. കേരളത്തിൽ ഉള്ളവരോടു പറഞ്ഞാൽ അവർക്ക് വിശ്വസിക്കാനും ഉൾക്കൊള്ളാനും കഴിയുന്നില്ല, പെട്ടന്ന്.

തൊണ്ണൂറും അതിലപ്പുറവുമുള്ള പ്രായമുള്ളവർ അമേരിക്കയിൽ വിവാഹിതരാകും. കേരളത്തിൽ ഉള്ളവരുടെ വിവാഹം വിവാഹം കഴിച്ചാൽ സെക്സ് ചെയ്യാമെന്നാണ്. എന്നാൽ ആ ഉദ്ദേശത്തോടെയല്ല അവർ വിവാഹിതരാകുന്നതും. ആ പ്രായത്തിലുള്ളവർക്ക് സെക്സ് ചെയ്യണമെങ്കിൽ അതിനുള്ള ആധുനിക സൗകര്യങ്ങളും ഉണ്ട്. സംയോഗമല്ലാതെയുള്ള സെക്സ് ചെയ്യാനും അമേരിക്കയിൽ ഉള്ളവർക്കറിയാം.

എന്തായാലും സഖരിയായും സ്വസ്ഥനും ഇണ ചേർന്ന് ദമ്പതികളെപ്പോലെ കഴിഞ്ഞെങ്കിലും വളരെ ആലോചിച്ച ശേഷം, ഏകദേശം ആറു മാസത്തെ ജീവിതത്തിനു ശേഷമാണ്, യാതൊരു ആഭാസമോ ചെലവുകളോ ഇല്ലാതെ രജിസ്റ്റർഡ് വിവാഹം നടത്തിയത്. ആ ഇനത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ച് യാതൊരു പ്രത്യേക ചിലവുകളും വന്നില്ല. എന്നാൽ തൊട്ടടുത്ത ദിവസം മുതൽ അവർ ഹണിമൂണായി, ക്രൂയിസിനായി ഒരാഴ്ച പോയി അമേരിക്കയിലെ പ്രത്യേക കാര്യമാണ് ക്രൂയിസ് യാത്ര. അത്രയും ദിവസങ്ങൾ കപ്പലിൽ. കപ്പലിൽ ഉറക്കവും യാത്രയുമല്ല; അതിലും അപ്പുറം വലിയ കാര്യങ്ങൾ പലതാണ്. രാത്രി, പാതിരാത്രിയാകുമ്പോൾ നടുക്കടലിന്റെ നടുക്കടലിൽ സൂപ്പർ, മാജിക്ക്, കലാ പരിപാടികൾ എന്നു വേണ്ട ആഘോഷ പരിപാടികൾ നിരവധിയാണ്. അതിരാവിലെ മുതൽ വളരെ തിരക്കേറിയ പരിപാടികളാണ്. നാലഞ്ചു നിലകളുള്ള വലിയ കപ്പലിൽ ഏകദേശം മുവായിരത്തിലധികം ജോലിക്കാരുടെ അതുപോലെ അത്രയും തന്നെ ആൾക്കാരുമായുള്ള പരിപാടികളാണ്. വളരെ ചിലവേറിയ പരിപാടിയാണിത്. കപ്പലിൽ കയറിയാൽ ഇറങ്ങുന്നതുവരെ യാതൊരു ചിലവ് ആൾക്കാർക്കില്ല. അവിടെ നീന്തൽകളവും ചുറ്റും കളിക്കാനുള്ള കാസിനോകളും എല്ലാം എല്ലാം ഉണ്ട്. ഈ ഭൂമിയിലെ പുറംഭാഗം ആണ് ക്രൂയിസ്യാത്ര. ഓരോ യാത്രക്കാരുടെ നല്ല തുക കൊടുത്ത് വളരെ മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ബുക്ക് ചെയ്യാൻ മാത്രമേ ഇത് തരപ്പെടുകയുള്ളൂ. കപ്പലിൽ കയറുമ്പോൾ മുതൽ ഭക്ഷണവും താമസ സൗകര്യങ്ങളും എല്ലാം ഒറ്റ ചിലവാക്കി തീരും. വേവ്വേറേ വേറ ചിലവുകൾ ഒന്നുമില്ല. ആ കപ്പലിൽ തന്നെ വളരെയധികം മലയാളികളും ജോലിക്കാരായ് ഉണ്ട്. അവിടെ നിന്നും ഈ ഉല്ലാസ യാത്ര തീരുമ്പോൾ സാധാരണ ആർക്കും മടങ്ങി വരാൻ തോന്നുകയില്ല. ഇവർ ഈ യാത്രയും കഴിഞ്ഞ് കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് ജോലിക്കു മടങ്ങി പോയത്.

അമേരിക്കയിലെ സ്വസ്ഥ സുഖത്തിലുള്ള ജീവിതത്തിനിടയിലും കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിരവധിയാണ്. “സുഖങ്ങളേറും തോറും ദുഃഖങ്ങൾ വർദ്ധിക്കും” എന്നാണല്ലോ. കേരളത്തിൽ ഒരല്പം സാമ്പത്തിക സൗകര്യമുള്ള ഒരാൾക്ക് അടുക്കളയിൽ സഹായിക്കാനായി വേലക്കാർ, കാർ ഓടിക്കാനായി ഡ്രൈവർ അങ്ങിനെ പരിചാരകർ നിരവധിയുണ്ടെങ്കിലും, അമേരിക്കയിൽ ഇതെല്ലാം നമ്മൾ തന്നത്താണെ ചെയ്യണം. പിന്നെ കേരളത്തിലേ പോലെ എല്ലാ ദിവസവും ഭക്ഷണം പാകം ചെയ്യേണ്ടതില്ല. ഒരിക്കൽ ഭക്ഷണം പാചകം ചെയ്യാൻ അവ കേടു വരാതെ ഫ്രിഡ്ജിൽ വെച്ചിട്ട്, കഴിക്കേണ്ട സമയത്ത് മൈക്രോ ഓവനിൽ വെച്ച് ചൂടാക്കി കഴിച്ചാൽ മതി.

അമേരിക്കയിൽ ആരും ആരേയും സാരേയെന്നു വിളിച്ച് കൈകുപ്പി നിൽക്കുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സുഖങ്ങൾ കിട്ടാൻ വേണ്ടിയാണ് മലയാളികൾ സാധാരണ കേരളത്തിലേക്ക് കഷ്ടപ്പെട്ടു വരുന്നത്. അപ്പോൾ അവിടെ അവർക്ക് പാര പണിയായായി നോക്കിയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോൾ എങ്ങിനെ ആൾക്കാർ പിന്നെയും പിന്നെയും കേരളത്തിലേക്ക് വരുന്നത്?